

חַת־ת לַיּוֹם חֲמִישִׁי פְּרֻשָׁת בְּהַעֲלוֹתְךָ י"ב סיון, ה'תשפ"ג - שְׁנַת הַקְהָל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / חֲמִישִׁי עִם רִשׁוּי

היום נראה איך בני ישראל נדדו בפעם הראשונה במדבר. בכ' איר, העבנו עלה מעל המשכן ובני ישראל נסעו מהר סיני אל מדבר פארן. וכך עשו: קדם כל שבט יהודה, יששכר וזבולון התכוננו למסע. במהלך ההכנות, הכהנים פסו את כלי המשכן כדי להכין אותם למסע. ואז החלו בני ישראל במסע.

1. ראשית נסעו שבטי יהודה, יששכר וזבולון.
2. גרשון ומררי (שנשאו את המשכן)
3. ראובן שמעון וגד
4. קהת (שנשא את כלי המשכן) הם יצאו אחרי גרשון ומררי כדי שכאשר יגיעו למקום החניה, יספיקו בני גרשון ומררי לבנות את המשכן ויהיה היכן להניח את הכלים.
5. אפרים, מנשה ובנימין
6. המאסף לכל המחנות שבט דן, אשר ונפתלי.

~

לפני שעזבו את הר סיני, משה אמר ליתרו שבני ישראל הולכים לארץ ישראל. הוא בקש ממנו להצטרף, למרות שהוא גר ולכן לא יקבל נחלה משלו בארץ ישראל. יתרו אמר שהוא רוצה ללכת לארצו. איך יוכל לפרנס את משפחתו אם יבוא לארץ ישראל ולא תהיה לו נחלה?

משה שכנע את יתרו שיבא לארץ ישראל. אם הוא עוזב זה יראה באלו הוא התגיר רק בגלל שחשב שיקבל נחלה בארץ ישראל. משה הבטיח ליתרו שיקבל נחלה בארץ ישראל למשך זמן אם יגיע. (הוא קבל חלק מיריחו לזמן מה, שנשמר עבור מי שיבנה את בית המקדש).

ה' עשה נס מיוחד: ביום אחד בני ישראל הלכו מרחק שבדרך כלל לוקח שלושה ימים ללכת אותו.

אפילו שחלק מבני ישראל הלכו מהסבה הלא נכונה (הם התלהבו מהגשמיות שתהיה בארץ ישראל) ה' בכל זאת עשה את הנס.

ה' הקיף את בני ישראל בששה עננים: אחד מעליהם, אחד מתחתיהם, ועוד ארבעה סביבם, אחד בכל צד. הארון, יחד עם הענן הקדמי הלכו לפני בני ישראל כדי להכין את מקום הנסיעה והחנניה שלהם. העננים האחרים הקיפו את בני ישראל כדי להגן עליהם.

תהלים / יום י"ב לחדש פרקים ס"ו- ס"ח

בפרק ס"ו, כתוב "הפך ים ליבשה" – ה' הפך את המים לאדמה יבשה בקריעת ים סוף.

חסידות מסבירה שזה בעצם מה שיקרה בשמשיח יבוא.

בדרך כלל יש מים שמכסים את הים, אבל בשה' הופך לאדמה יבשה, כמו בקריעת ים סוף, אפשר לראות את מה שיש בפנים, את מה שבדרך כלל מסתר מהעין.

בשמשיח יבוא, נוכל לראות דברים שנסתרים מעינינו.

בעת איננו יכולים לראות איך ה' בורא את הכל, אולם בשמשיח יבוא, נוכל לראות זאת!

תניא / שער היחוד והאמונה פרק ד' (י"ב סיון שנה פשוטה)

לה' יש שני שמות מיחדים:

1. י-ה-ו-ה

2. א-לוקים. על שם זה נלמד בהמשך, באמצעות שם זה ה' מסתיר את עצמו

האותיות י-ה-ו-ה יוצרות את המילה הויה, שמשמעותה- לגרם לדברים לקרות. ה' נקרא בשם זה כאשר הוא יוצר וגורם לכל הדברים בעולם להיות בעולם "יש מאין". וכפי שאמרנו קודם, ה' עושה זאת כל הזמן.

ביומיום ה' מסתר מאתנו, על ידי שמוש בשם אלקים. כאשר משיח יבוא, ה' לא יסתתר עוד ונוכל לראות איך ה' מקיים את הכל בעולם ומחיה כל דבר באותיות י-ה-ו-ה.

היום יום / י"ב סיון

כאשר מברכים ברכת "שהכל נהיה בדברו" מקפידים לומר שהכל נהיה ולא נהיה (כפי שאומרים בנוסחים אחרים).

הרבי רש"ב כתב במכתב:

"אהב את הבקרת כי היא תעמידך על הגבה האמתית".

שמח כאשר משהו אומר לך שאתה יכול להצליח יותר, בגלל שתוכל לתקן זאת ולעשות דברים טוב יותר.

אם כותבים ספור למשל, אל תקשיב רק לאנשים שאומרים לך עד כמה זה נחמד, תקשיב לאנשים שאומרים לך איך אפשר לשפר ולעשות שיהיה הטוב ביותר.

ספר המצוות / מצוות לא תעשה ש"כ

המצוה היומית, מצוות לא תעשה ש"כ היא אותה מצוה כמו אתמול. אסור לעשות מלאכה בשבת.

רמב"ם / הלכות שבת פרקים ט', י', י"א

ברמב"ם היום לומדים חלק נוסף מל"ט אבות מלאכה. האסור לבשל, או אפילו להניח משהו ליד מקום חם כדי שימשיך להתבשל. לומדים שבית הדין יכול להעניש אדם על כך שעשה אפילו חלק מהמלאכה. לומדים שאסור לכתב, לגזר צפרנים או לקשר קשרים ועוד הרבה הרבה הלכות. ישנם אנשים החושבים שבמלה מלאכה הכוונה היא לעבודה קשה. אבל אם נבדק דברים רבים מתוך הל"ט אבות מלאכה נבחין שהם לא דברים כל כך קשים לבצוע. האם זו עבודה קשה להזיז את המתג ולהדליק את האור? האם זו עבודה קשה להחזיק חבילה של טישו בכיס או ללעס מסטיק כשנמצאים בחוץ במקום שאין בו ערוב? האם זה לא קל יותר לנסע לבית הכנסת מאשר ללכת לשם?

חכמים מלמדים אותנו שמלאכה הכוונה לשנות משהו. כשאנו נחים בשבת, אנו מותירים את העולם כפי שה' ברא אותו ולא משנים אותו. כשלוחצים על מתג האור, יוצרים מעגל חשמלי חדש שגורם לאור להדלק, זוהי פעולה של חדוש. כשמטלטלים טישו או מסטיק, מביאים אותם לסוג אחר של מקום מרשות היחיד לרשות הרבים. כשנוסעים לבית הכנסת - הדלק נשרף ברכב ומסיע למקום אחר. במשך השבוע, תפקידנו לשנות את כל הדברים שה' עשה ולהפוך אותם לדברים שאפשר לעשות בהם שמוש לעבודת ה'. אבל בשבת, נחים ורק עובדים את ה' והחפצים נותרים במצבם הראשוני.

זרכי החסידות / לחיות עם הזמן - סיום ימי התשלומין

בזמן בית המקדש, היו קרבנות מיחדים אותם היו מקריבים בשבועות. היות ואין בית מקדש בימינו, אי אפשר להקריב קרבנות מיחדים אלו.

אבל יש מתנות מיחדות שאפשר להקריב לה' בחג השבועות גם בימינו. להוסיף בלמוד תורה וללמד תורה עם עצמנו ועם אחרים. עושים זאת עם חיות חדשה והתלהבות, כמו שהרגישו היהודים בפעם הראשונה שקבלו את התורה.

מה עושה יהודי שלא הביא מתנות מיחדות אלו בחג השבועות? התורה מלמדת מה לעשות באשר מחמיצים הזדמנות חשובה.

אפילו אם מישהו הפסיד הקרבת קרבן פסח, שזו מצוה מאד חשובה, זה לא מאחר. ה' נותן לנו הזדמנות נוספת להשלים - אין מצב אבוד!

היום הוא היום האחרון של ימי התשלומין לחג השבועות. בזמן בית המקדש יכלו היהודים להקריב קרבנות עד ליום זה ולהשלים את הקרבנות שהיו אמורים להקריב בחג השבועות.

אם החמצנו את ההחלטה ללמד תורה בתוספת חיות או להוסיף שעור בתורה, זה לא מאחר! היום הוא היום שבדאי לנצל את ההזדמנות (ח'אפ אריין) ולעשות זאת!

ראה שיחת י"ב סיון ה'תש"מ